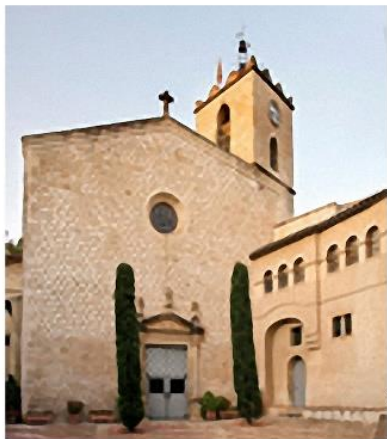




FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 15 de Juliol de 2018. N° 28

SIGNES DE RELIGIOSITAT I FE CRISTIANA EN LA NOSTRA FESTA MAJOR

Si en el passat escrit exposava, amb molta simplicitat, religiositat i fe, m'ha suscitat el present escrit com el que allà deia per separat, ara en la nostra Festa Major, és un dels moments en el que tot plegat es manifesta per expressar la nostra fe cristiana, a través de signes culturals i especialment dels sacramentals per ser expressió de la nostra fe cristiana catòlica en comunió amb tota l'Església universal, mentre fem la nostra Festa Major, amb tota la població de Sant Just Desvern, independentment del que cadascú cregui o no.

El que és bo, és que tota la població s'organitzi per a fer una festa, anomenada Major, per l'amplitud d'actes i de dies amb que es festeja. La seva religiositat en celebrar-la, potser no ho és considerada per a tothom igual, però coincideix amb el dia de la festa dels Sants Patrons de la nostra població: Just i Pastor que per no renunciar a la seva fe cristiana, en l'època dels romans, a Alcalà de Henares, varen ser martiritzats. Sense ser-ne del tot conscients, és una festa amb motivació de religiositat cristiana, que no necessàriament suposa la fe.

Dins de la festa i, en la celebració de l'ofici religiós, tenim dos moments en els que s'expressa la religiositat, una per la intenció i l'altre pel gest. El de la intenció és el ball d'honor que els gegants de la població duen a terme en l'ofertori de la missa, com a signe d'unió i representació de la població a través dels dos personatges, emblemes del poble, de cultura folklòrica popular i musical.

L'altre és el gest de venerar les relíquies dels dos sants germans Just i Pastor, que varen ser ofrenades a la nostra parròquia, amb el seu certificat episcopal d'autenticitat, des del lloc on hi han les de sempre venerades al seu lloc d'origen. També el cant dels "Goigs".

El què he escrit fins ara es mou en el camp de la religiositat com expressió ostensiva de festa dins de l'acte essencial de la fe que és l'eucaristia, com ofici de Festa Major, celebrada en honor de dos germans màrtirs per confessar la seva fe cristiana i seguiment del Crist ressuscitat, donant la vida per la seva causa. La celebració de l'eucaristia com a memorial de la mort i resurrecció de Jesús, a la que ens unim per la participació en la comunió, com a força de l'Esperit en nosaltres per a ser fidels a l'Evangelí, vida per a tothom qui cregui en Ell. La nostra fe celebrada amb una festa perquè no és altra cosa que viure amb valors que perduren en la quotidianitat amb finalitat de bé per a tothom.

La fe és la que ocupa la nostra Festa Major, com gaire bé les de totes les poblacions de Catalunya, amb tota la cultura, art, música, balls, jocs, esports i menjars comunitaris o familiars... Això és el que inspirava tota la religiositat en un principi. Ho podem ignorar, però mai es podrà treure de la Festa Major, encara que no s'esmenti, el seu valor inicial; i, sempre s'haurà de referenciar així quan es cerquin valors i sentit veritables d'aquestes festes.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc 6, 7-13

El papa Francisco nos está llamando a una «nueva etapa evangelizadora marcada por la alegría de Jesús». ¿En qué puede consistir? ¿Dónde puede estar su novedad? ¿Qué hemos de cambiar? ¿Cuál fue realmente la intención de Jesús al enviar a sus discípulos a prolongar su tarea evangelizadora?

El relato de Marcos deja claro que solo Jesús es la fuente, el inspirador y el modelo de la acción evangelizadora de sus seguidores. No harán nada en nombre propio. Son «enviados» de Jesús. No se predicarán a sí mismos: solo anunciarán su Evangelio. No tendrán otros intereses: solo se dedicarán a abrir caminos al reino de Dios.



La única manera de impulsar una «nueva etapa evangelizadora marcada por la alegría de Jesús» es purificar e intensificar esta vinculación con Jesús. No habrá nueva evangelización si no hay nuevos evangelizadores, y no habrá nuevos evangelizadores si no

hay un contacto más vivo, lúcido y apasionado con Jesús. Sin él haremos todo menos introducir su Espíritu en el mundo.

Al enviarlos, Jesús no deja a sus discípulos abandonados a sus fuerzas. Les da su «poder», que no es un poder para controlar, gobernar o dominar a los demás, sino su fuerza para «expulsar espíritus inmundos», liberando a las personas de lo que las esclaviza, oprime y deshumaniza.

Los discípulos saben muy bien qué les encarga Jesús. Nunca lo han visto gobernando a nadie. Siempre lo han conocido curando heridas, aliviando el sufrimiento, regenerando vidas, liberando de miedos, contagiando confianza en Dios. «Curar» y «liberar» son tareas prioritarias en la actuación de Jesús. Darían un rostro radicalmente diferente a nuestra evangelización

Jesús los envía con lo necesario para caminar. Según Marcos, solo llevarán bastón, sandalias y una túnica. No necesitan de más para ser testigos de lo esencial. Jesús los quiere ver libres y sin ataduras; siempre disponibles, sin instalarse en el bienestar; confiando en la fuerza del Evangelio.

Sin recuperar este estilo evangélico, no hay «nueva etapa evangelizadora». Lo importante no es poner en marcha nuevas actividades y estrategias, sino desprendernos de costumbres, estructuras y servidumbres que nos están impidiendo ser libres para contagiar lo esencial del Evangelio con verdad y sencillez.

En la Iglesia ha perdido ese estilo itinerante que sugiere Jesús. Su caminar es lento y pesado. No sabemos acompañar a la humanidad. No tenemos agilidad para pasar de una cultura ya pasada a otra actual. Nos agarramos al poder que hemos tenido. Nos enredamos en intereses que no coinciden con el reino de Dios. Necesitamos conversión.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE: 14	20h.	
DIUMENGE: 15	11'30 h	difunts familia Junquera-Ezquerria.
DILLUNS: 16	20h.	
DIMARTS: 17	20h.	74è aniversari de la dedicació església
DIMECRES: 18	20h.	
DIJOUS: 19	20h.	
DIVENDRES: 20	20h.	
DISSABTE: 21	20h.	Jaume Vilaplana Rovira.
DIUMENGE: 22	11'30h.	

BAPTISMES:

Aquest dissabte han rebut el baptisme: Ian Useche Cordero, Emma Carbonell Pascual i Joana González García . Donem-ne gràcies a Déu..

74è ANIVERSARI DE LA DEDICACIÓ

El proper dimarts dia 17 de Juliol, es complirà el 74è aniversari de la dedicació de la nostra església parroquial. D'una manera especial solemnitzarem la celebració de l'eucaristia de les 20h.

CONDOLENÇA

La donem als familiars d' En Josep-Lluís Surroca Pratdesaba i de Na Dolors Lapiedra Segura. I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.



ORELLA D'ÓS (Ramonda miconi)

Aquesta planta és considerada un fòssil vivent, una autèntica relíquia de les poques espècies que sobreviuen des de les últimes glaciacions. Vint milions d'anys habitant al Pirineu i el Massís de Montserrat. Elegant flor de color blau violeta amb el centre ataronjat, que floreix a la primavera. Descoberta a l'edat mitjana, conté propietats medicinals.